

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SŮD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 46/07

11 lipca 2007 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-170/06

Alrosa Company Ltd / Komisja Wspólnot Europejskich

SĄD STWIERDZIŁ NIEWAŻNOŚĆ DECYZJI KOMISJI, W KTÓREJ UZNAŁA ONA ZA WIĄŻĄCE ZAPROPONOWANE PRZEZ SPÓŁKĘ DE BEERS ZOBOWIĄZANIA DO ZAPRZESTANIA ZAKUPU SUROWCA DIAMENTOWEGO OD SPÓŁKI ALROSA

Okoliczność, że na określonym etapie postępowania dane przedsiębiorstwo proponuje zobowiązania nie zwalnia Komisji z obowiązku zbadania ich proporcjonalności

Rosyjska spółka Alrosa Company Ltd oraz spółka prawa luksemburskiego De Beers prowadzą działalność na światowym rynku produkcji i dostawy surowca diamentowego, na którym zajmują one odpowiednio pierwszą i drugą pozycję.

W 2002 r. spółki te zgłosiły Komisji umowę handlową zawartą na okres pięciu lat, w której Alrosa zobowiązała się do dostawy na rzecz De Beers surowca diamentowego o wartości 800 mln USD rocznie.

W następstwie tego zgłoszenia Komisja wszczęła dwa postępowania: na podstawie art. 81 WE oraz na podstawie art. 82 WE. Pierwsze z nich zostało wszczęte przeciwko obu spółkom, natomiast drugie wyłącznie przeciwko spółce De Beers.

W grudniu 2004 r. Alrosa i De Beers zaproponowały Komisji wspólne zobowiązania przewidujące stopniowe ograniczenie sprzedaży surowca diamentowego przez Alrosa na rzecz De Beers, której wartość miała się zmniejszyć z 700 mln USD w 2005 r. do 275 mln USD w 2010 r., a następnie przyjęcie tego poziomu sprzedaży za maksymalny. Powyższe zobowiązania zostały ogłoszone w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a dwadzieścia jeden zainteresowanych podmiotów trzecich przedstawiło Komisji swoje uwagi w tym względzie.

W dniu 25 stycznia 2006 r. w ramach postępowania wszczętego na podstawie art. 82 WE spółka De Beers indywidualnie przedstawiła Komisji nowe zobowiązania przewidujące ostateczne zaprzestanie zakupu surowca diamentowego od Alrosa od 2009 r., po zakończeniu etapu stopniowego zmniejszania zakupu w latach 2006-2008.

W dniu 26 stycznia 2006 r. Komisja wezwała spółkę Alrosa do przedstawienia stanowiska w przedmiocie zobowiązań zaproponowanych przez De Beers i doręczyła jej jednocześnie kopię uwag dwudziestu jeden zainteresowanych podmiotów trzecich w przedmiocie wspólnych zobowiązań z grudnia 2004 r., w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności.

W dniu 22 lutego 2006 r. Komisja, na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 wydała formalną decyzję¹ uznającą za wiążące indywidualne zobowiązania zaproponowane przez De Beers w styczniu 2006 r.

W ogłoszonym dziś wyroku Sąd stwierdził nieważność tej decyzji Komisji.

Sąd stwierdził przede wszystkim, że **zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwa wywołują wiążące skutki prawne wyłącznie na podstawie decyzji Komisji.**

Sąd stwierdził następnie, że **Komisja dysponuje zakresem swobodnego uznania w odniesieniu do pozostawionego jej w rozporządzeniu nr 1/2003 wyboru między uznaniem za wiążące zobowiązań zaproponowanych przez zainteresowane przedsiębiorstwa i wydaniem w tym celu decyzji na mocy art. 9 albo zastosowaniem procedury z art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia, która wymaga stwierdzenia naruszenia reguł konkurencji z traktatu WE.** Jednakże **Komisja nie jest zwolniona z obowiązku przestrzegania zasady proporcjonalności** w poszczególnych przypadkach, niezależnie od dobrowolnego charakteru zobowiązań zaproponowanych przez zainteresowane przedsiębiorstwa lub cech charakterystycznych postępowania z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003.

W związku z tym, że kontrola proporcjonalności danego środka ma obiektywny charakter, stosowność i konieczność zaskarżonej decyzji należy więc oceniać w stosunku do celu, do jakiego zmierza instytucja.

W niniejszym przypadku Sąd uznał, że całkowity zakaz jakichkolwiek stosunków handlowych między stronami od 2009 r. jest oczywiście nieproporcjonalny oraz że jedynie wyjątkowe okoliczności, jak w szczególności ewentualne istnienie zbiorowej pozycji dominującej, uzasadniałyby uchylenie swobody umów stron. W niniejszym przypadku natomiast Komisja oparła swoją decyzję jedynie na pozycji dominującej spółki De Beers.

Sąd stwierdził ponadto, że Komisja ograniczyła się do przyjęcia bez zmian zobowiązań zaproponowanych przez De Beers bez rozważenia alternatywnych rozwiązań, które w większym stopniu zachowywałyby swobodę umów stron.

Dodatkowo Sąd uznał, że spółce Alrosa przysługiwało **prawo do przedstawienia stanowiska w przedmiocie indywidualnych zobowiązań zaproponowanych przez De Beers** w ramach postępowania wszczętego wyłącznie przeciwko tej ostatniej. W okolicznościach tej sprawy Alrosa nie miała możliwości pełnego wykonania tego prawa, chociaż nie można wyraźnie określić wpływu tej nieprawidłowości na decyzję Komisji.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

---

¹ Decyzja Komisji 2006/520/ WE z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 82 traktatu WE oraz art. 54 porozumienia EOG (Sprawa COMP/B-2/38.381 – De Beers).

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe: BG CS ES DE EN FR HU PL PT RO SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-170/06>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite",
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*